

Comisia economie, buget și finanțe

RAPORT la proiectul de lege pentru modificarea Legii insolvenței nr.149/2012

(nr.427 din 27.11.2018, Lectura II)

Comisia economie, buget și finanțe a examinat pentru lectura a doua proiectul de lege pentru modificarea Legii insolvenței nr.149/2012, și informează despre următoarele.

Pentru lectura a doua, Comisia economie, buget și finanțe a examinat propunerile și obiecțiile expuse la proiectul de lege pentru modificarea Legii insolvenței nr. 149/2012, care sunt reflectate în tabela de sinteză, partea integrantă a prezentului raport.

În contextul propunerile acceptate de Comisie, proiectul de lege a fost redactat și este prezentat în anexă la Raport.

Urmare examinării, Comisia economie, buget și finanțe cu vot majoritar, propune adoptarea proiectului de lege nr 427 din 27.11.2018 în lectura a doua și lectură finală.

Vladimir GOLOVATIUC
Președintele Comisiei

L E G E

pentru modificarea Legii insolvenței nr. 149/2012

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. – Legea insolvenței nr. 149/2012 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 193–197, art. 663), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2:

noțiunea „administrator al insolvenței” va avea următorul cuprins:

„*administrator al insolvenței* – persoană desemnată, în condițiile prezentei legi, pentru supravegherea și/sau administrarea activității debitorului în perioada de observație, în procesul de insolvență și/sau pe durata restructurării, în conformitate cu competențele stabilite de prezenta lege, al cărei statut juridic este reglementat prin Legea nr. 161/2014 cu privire la administratorii autorizați;”

după noțiunea „consumator captiv” se introduce o noțiune nouă cu următorul cuprins:

„*contract de investire în construcția locuinței* – act juridic, indiferent de denumirea lui, prin care debitorul s-a obligat să construiască sau să asigure construirea și transmiterea în proprietatea cumpărătorului a locuinței, în sensul Legii nr.75/2015 cu privire la locuințe, iar cumpărătorul s-a obligat să achite prețul contractual și să recepționeze locuința;”

noțiunea „creditori chirografari” se completează cu cuvântul „reale”;

după noțiunea „debitor” se introduc două noțiuni noi cu următorul cuprins:

„debitor în dificultate financiară – debitorul care, deși execută sau este capabil să execute obligațiile exigibile, este în iminența stării de insolvabilitate;

finanțări post-intentare – finanțări acordate debitorului după intentarea procesului de insolvabilitate, inclusiv de către creditorii financiari și comerciali;”

la noțiunea „incapacitate de plată”, enunțul al doilea va avea următorul cuprins: „Incapacitatea de plată este prezumată în cazul în care debitorul este în întârziere de plată mai mult de 60 de zile;”

la noțiunea „insolvabilitate”, textul „, constatată prin act judecătoresc de dispoziție” se exclude;

noțiunea „întreprindere în dificultate financiară” se exclude.

2. La articolul 6, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Notificările și înștiințările se fac prin scrisori recomandate, iar în cazurile expres prevăzute de prezenta lege și prin publicare în registrul cauzelor de insolvabilitate.”

3. Articolul 7:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Dispozitivul hotărârilor și al încheierilor instanței de insolvabilitate se publică în registrul cauzelor de insolvabilitate în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Cheltuielile de publicare se raportează la cheltuielile de judecată.”

alineatul (3) se abrogă.

4. Articolul 8:

la alineatul (1), cuvântul „pronunțării” se substituie cu cuvântul „comunicării”;

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Recursul nu suspendă executarea hotărârilor și a încheierilor instanței de insolvabilitate. La cererea motivată a recurentului, instanța care judecă recursul poate suspenda executarea hotărârilor și a încheierilor instanței de insolvabilitate, cu excepția hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.”

5. La articolul 9, cuvintele „în temeiul” se substituie cu cuvintele „pe baza”.

6. La articolul 10, alineatul (1) se completează cu cuvintele „general sau special”.

7. Articolul 16 alineatul (1):

la litera a), cuvintele „bancare ale debitorului” se substituie cu cuvintele „debitorului, deschise în bănci și la alți prestatori de servicii de plată”;

litera f) va avea următorul cuprins:

„f) date despre cererile de chemare în judecată sau arbitraj, cu participarea debitorului, primite spre examinare de către instanța de judecată sau arbitraj, precum și despre titlurile executorii asupra bunurilor debitorului;”.

8. Articolul 17:

litera a) va avea următorul cuprins:

„a) copia de pe actul constitutiv;”

litera c) va avea următorul cuprins:

„c) situațiile financiare la ultima dată a raportării;”

la litera d), textul „dacă este persoană fizică (întreprinzător individual)” se exclude;

litera g) va avea următorul cuprins:

„g) dovada notificării membrilor (asociaților, acționarilor) debitorului sau probe care confirmă imposibilitatea notificării, chiar dacă a fost depus un efort rezonabil;”

articolul se completează cu litera h) cu următorul cuprins:

„h) dovada notificării Serviciului Fiscal de Stat despre intenția de a depune cerere introductivă.”

9. La articolul 18, alineatul (2) se abrogă.

10. La articolul 20 alineatul (2):

litera a) va avea următorul cuprins:

„a) documentele ce adevăresc obligațiile debitorului față de creditor, mărimea datoriilor la aceste obligații, scadența obligațiilor, temeiul intentării procesului de insolvență potrivit art. 10, alte documente care justifică cererea creditorului;”

litera c) va avea următorul cuprins:

„c) dovada notificării Serviciului Fiscal de Stat despre intenția de a depune cerere introductivă, cu excepția cazului în care cererea introductivă a fost depusă de către Serviciul Fiscal de Stat.”

11. La articolul 21, alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) Dacă în cererea introductivă debitorul declară că se află în stare de insolvență și își exprimă intenția de a lichida sau de a-și restructura activitatea, instanța de judecată adoptă, în cel mult 20 de zile lucrătoare, cu citarea debitorului, o hotărâre de intentare a procesului de insolvență fără drept de recurs, obligându-l, în cazul exprimării intenției de a-și restructura activitatea, să prezinte un plan al procedurii de restructurare. În acest caz, prevederile art. 23–29 nu se aplică.”

12. Articolul 22:

alineatul (1) se completează cu textul „sau a art.17. Încheierea privind restituirea fără examinare a cererii introductive poate fi atacată cu recurs.”

la alineatul (2), după textul „prevăzute la art.17,” se introduce textul „prezentând probe care confirmă imposibilitatea anexării lor;”

alineatul (3) se abrogă.

13. La articolul 23, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) În perioada de observație, organele de conducere ale debitorului pot să continue activitățile curente ale debitorului și să efectueze plăți către creditorii cunoscuți, în cursul obișnuit al activității, sub supravegherea administratorului provizoriu, dacă debitorului nu i s-a ridicat dreptul de administrare. Dacă debitorului i s-a ridicat dreptul de administrare, activitățile curente și plățile în numele debitorului se efectuează de către administratorul provizoriu.”

14. Articolul 24:

alineatul (2):

la litera a), textul „și obligă debitorul ca în perioada de observație deciziile privind gestionarea patrimoniului să fie luate doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu” se exclude;

litera b) va avea următorul cuprins:

„b) la cererea motivată a creditorilor sau a administratorului provizoriu ori din oficiu, dispune ridicarea dreptului de administrare al debitorului, care constă în dreptul de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile și de a dispune de acestea;”

alineatul (5) se completează cu un enunț cu următorul cuprins: „Prin derogare, curgerea dobânzilor la creanțele garantate continuă, cu respectarea prevederilor art. 50 alin. (2) și ale art. 81 alin. (5).”

15. La articolul 25:

alineatul (1) se abrogă;

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) În baza cererii și a condițiilor indicate la alin. (2), instanța de insolvabilitate este în drept să dispună, printr-o încheiere care poate fi atacată cu recurs de către debitor, ridicarea totală sau parțială a dreptului organelor de conducere ale debitorului de a administra debitorul. Atunci când dreptul de administrare se ridică parțial, instanța de insolvabilitate indică expres drepturile și atribuțiile ridicate, care în continuare se exercită în numele debitorului numai de către administratorul provizoriu.”

articolul se completează cu alineatul (5¹) cu următorul cuprins:

„(5¹) Supravegherea exercitată de administratorul provizoriu în conformitate cu prevederile art. 23 alin. (1) și ale prezentului articol, în condițiile în care nu s-a ridicat dreptul de administrare al debitorului, constă în analiza permanentă a activității debitorului și avizarea prealabilă, după verificarea oportunității, a următoarelor operațiuni:

- a) plățile din conturi bancare și din casieria debitorului, care vor fi avizate fiecare în parte sau prin instrucțiuni generale cu privire la efectuarea plăților;
- b) încheierea contractelor noi sau modificarea condițiilor celor încheiate;
- c) renunțarea la acțiuni, recunoașterea acțiunii sau încheierea tranzacției în litigiile cu participarea debitorului;

- d) stingerea creanțelor altfel decât prin executare;
- e) reducerea numărului sau a statelor de personal, modificarea contractului colectiv de muncă.”

16. Articolul 26:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Prin încheierea de admitere a cererii introductive spre examinare, instanța de insolvabilitate dispune administratorului provizoriu să notifice imediat despre aplicarea măsurilor de asigurare toate registrele publice, inclusiv registrul fiscal de stat, registrul de stat al persoanelor juridice, registrul de stat al întreprinzătorilor individuali, registrul bunurilor imobile, registrul garanțiilor reale mobiliare, depozitarul central sau (dacă este cunoscută) societatea de registru care ține registrul deținătorilor valorilor mobiliare ale debitorului societate pe acțiuni, băncile, autoritățile vamale, oficiile poștale, stațiile de cale ferată, depozitele portuare și vamale, alte locuri de înmagazinare din circumscripția în care debitorul își are sediul ori filiale sau reprezentanțe, pentru a sista orice operațiune cu bunurile acestuia, cerându-le să îi predea lui corespondența debitorului și orice alte comunicări sosite pe adresa acestuia.”

la alineatul (2), cuvântul „lucrătoare” se exclude.

17. La articolul 27, alineatul (2) se abrogă.

18. Articolul 28:

la alineatul (2), după enunțul întâi se introduce un enunț nou cu următorul cuprins: „În referință debitorul poate răsturna prezumția incapacității de plată prin prezentarea probelor care confirmă că el a executat obligațiile pecuniare sau că există o acțiune civilă în legătură cu această obligație, intentată până la depunerea cererii introductive, ori că obligația poate fi stinsă prin compensare cu o obligație într-un quantum egal sau mai mare.”

alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Dacă debitorul nu contestă prin referință, în termenul prevăzut la alin. (2), că este în stare de insolvabilitate și își exprimă intenția de a-și restructura activitatea, instanța de insolvabilitate, în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea referinței, adoptă din oficiu o hotărâre de intentare a procedurii de insolvabilitate, obligându-l să prezinte un plan al procedurii de restructurare.”

la alineatul (6), cuvintele „creditorului inițial” se substituie cu cuvântul „introdutive”;

alineatul (7) va avea următorul cuprins:

„(7) Obiecțiile creditorilor care se opun intentării procesului de insolvabilitate sunt soluționate de către instanța de insolvabilitate odată cu examinarea raportului administratorului provizoriu într-o ședință publică, prin hotărâre de intentare a procesului de insolvabilitate, de deschidere a procedurii simplificate a falimentului sau de respingere a cererii introdutive.”

19. La articolul 30 alineatul (4), litera c) se abrogă.

20. Articolul 33 va avea următorul cuprins:

„Articolul 33. Mijloace de apărare a debitorului

La cererea debitorului, persoana care depune în mod intenționat, fără existența unui temei de insolvabilitate, cerere de intentare a procesului de insolvabilitate contra debitorului poate fi obligată la plata despăgubirilor.”

21. La articolul 35, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Dispozitivul hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate va conține datele prevăzute la art. 34 alin. (4) și (5) și se va remite spre publicare de către administrator în termen de 2 zile lucrătoare din data adoptării, conform art. 7.”

22. La articolul 37, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Hotărârea de intentare a procedurii de insolvabilitate poate fi atacată cu recurs de către debitor, cu excepția cazului prevăzut la art. 21 alin. (6), sau de către orice creditor care are un interes legitim.”

23. Articolul 43 alineatul (2):

subpunctele 2) și 3) vor avea următorul cuprins:

„2) creanțele salariale față de angajați, cu excepția persoanelor indicate la art. 247, și remunerația datorată pentru operele de serviciu create;

3) creanțele rezultate din creditele, împrumuturile și garanțiile de stat interne și externe acordate de către Ministerul Finanțelor (capitalul, dobânda, comisioanele contractuale), impozitele și alte plăți obligatorii către bugetul public național;”

la subpunctul 6):

litera b) va avea următorul cuprins:

„b) amenzile, penalitățile și alte sancțiuni pentru neexecutarea obligațiilor;”

litera d) va avea următorul cuprins:

„d) creanțele rezultate din împrumuturile unui asociat, acționar sau membru al debitorului ori ale persoanelor afiliate;”.

24. Articolul 44 se completează cu un enunț nou cu următorul cuprins: „Cesionarul solicită, în termen de 5 zile de la cesiune, ca administratorul insolvabilității să documenteze subrogarea în drepturi, iar administratorul insolvabilității înscrie creditorul cesionar în tabelul creanțelor în termen de 5 zile de la primirea solicitării, cu informarea ulterioară a instanței de insolvabilitate, fără întârzieri nejustificate.”

25. Articolul 48:

alineatele (1)–(3) vor avea următorul cuprins:

„(1) Proprietarul bunului aflat în posesia debitorului fără un temei legal sau contractual poate înainta administratorului insolvabilității/lichidatorului o cerere de separare a bunului din masa debitoare. Coproprietarul bunului poate înainta o cerere de partajare a bunurilor în proprietatea comună deținută împreună cu debitorul.

(2) Proprietarul sau, după caz, coproprietarul este obligat să indice în cererea prevăzută la alin. (1) dreptul în baza căruia cere separarea sau partajarea, bunurile care urmează a fi separate sau partajate, evaluarea bunurilor a căror partajare se cere, locul unde se află bunurile care urmează a fi separate sau partajate, persoana care le deține sau le administrează. Administratorul insolvabilității/lichidatorul poate refuza separarea bunurilor dacă debitorul are un temei de a le folosi și valoarea masei debitoare va fi maximizată prin continuarea exercitării folosinței.

(3) În caz de refuz al administratorului insolvabilității/lichidatorului, instanța de insolvabilitate, la cererea persoanei interesate, stabilește dacă bunurile sunt supuse separării sau partajării, calitatea de proprietar sau de coproprietar, cota-parte ce se cuvine fiecărui coproprietar și creanțele, născute din starea de proprietate comună, pe care coproprietarii le au unii față de alții. Dacă se partajează o masă succesorală, instanța stabilește obligațiile masei succesoriale, datoriile și creanțele comoștenitorilor față de defunct, sarcinile masei succesoriale.”

la alineatul (4), cuvintele „separarea sau” se exclud, iar cuvintele „masei debitoare” se substituie cu cuvântul „bunurilor”;

articolul se completează cu alineatul (10) cu următorul cuprins:

„(10) Încheierile instanței de insolabilitate emise potrivit alin. (3) și (4) pot fi atacate cu recurs de partea interesată.”

26. Legea se completează cu articolul 48¹ cu următorul cuprins:

„Articolul 48¹. Separarea bunurilor imobile construite în baza contractelor de investire în construcția de locuințe

(1) Cumpărătorul persoană fizică care are încheiat cu debitorul un contract de investire în construcția de locuințe are opțiunea:

a) să ceară separarea din masa debitoare a bunului imobil care a fost înregistrat cu titlu de bun viitor, în cazul în care a fost executată cel puțin structura de rezistență a clădirii în care se află bunul imobil (incluzând fundația, pereții structurali și despărțitori și acoperișul); sau

b) să participe la procesul de insolabilitate în calitate de creditor, având opțiunea să ceară executarea contractului, inclusiv în condițiile planului procedurii de restructurare, sau să declare rezoluțiunea contractului.

(2) În cazul în care cumpărătorul a cerut separarea conform dispozițiilor alin. (1) lit. a), administratorul insolabilității/lichidatorul este obligat să semneze actul de predare-primire a bunului imobil în starea în care se află, sub rezerva plății de către cumpărător a sumelor datorate conform contractului, proporțional etapelor executate ale lucrărilor de construcție. La rândul său, cumpărătorul are dreptul la restituirea sumelor plătite în temeiul contractului în măsura în care ele depășesc această proporție.

(3) Administratorul insolabilității poate refuza separarea bunului din masa debitoare dacă consideră, ca urmare a analizei situației economice a debitorului, că există, prin aplicarea procedurii de restructurare, o posibilitate reală de finalizare a construcției și de transmitere către cumpărători a bunurilor imobile. În acest caz, administratorul insolabilității este obligat să propună un plan al procedurii de restructurare în condițiile art. 188. Dacă adunarea creditorilor nu va accepta planul propus de administratorul insolabilității, acesta va da curs imediat cererilor de separare și va semna actele de predare-primire a bunurilor imobile, în condițiile alin. (2) din prezentul articol.

(4) În cazul în care administratorul insolvabilității/lichidatorul nu semnează actul de predare-primire a bunului în termen de 10 zile de la primirea cererii prevăzute la alin. (2) sau, după caz, de la ținerea adunării creditorilor prevăzute la alin. (3), instanța de insolvabilitate, la cererea persoanei interesate, va decide cu privire la separarea și transmiterea bunurilor imobile în proprietatea cumpărătorului.

(5) Dispozițiile alin. (1)–(4) se aplică în mod corespunzător oricăror alte contracte, indiferent de denumire, prin care unei persoane i se promite sau i se rezervă un bun imobil în schimbul unei contraprestații.”

27. Articolul 50 va avea următorul cuprins:

„Articolul 50. Creditorii garantați

(1) Creditorii cu drept de gaj convențional sau legal asupra unui bun din masa debitoare sunt îndreptățiți la satisfacerea prioritară a creanțelor garantate din contul bunului gajat.

(2) Creanțele creditorilor garantați sunt considerate drept creanțe garantate doar în limita valorii garanțiilor stabilite prin evaluare potrivit art. 108 alin. (5). Creanțele care excedează această valoare sunt creanțe chirografare.

(3) Prevederea alin. (1) se aplică și:

- a) creditorului care are un drept de retenție a bunului;
- b) vânzătorului care este garantat cu rezerva dreptului de proprietate (rezerva proprietății), dacă nu a exercitat dreptul de rezoluțiune a contractului de vânzare-cumpărare;
- c) creanțelor cumpărătorului persoană fizică, rezultate din contracte de investire în construcția locuinței, cu excepția creanțelor de restituire a sumelor în temeiul art. 48¹ alin. (2).

(4) Rangul de prioritate între creanțele prevăzute la alin. (1)–(3) este determinat de momentul înregistrării garanției reale, a rezervei proprietății sau a contractului de investire, cu excepțiile prevăzute de lege.

(5) În cazul în care debitorul este terț garant gajist/ipotecar, creditorul gajist va putea exercita doar drepturile creditorului garantat prevăzute la art. 81, 130–132 și 184 de a continua urmărirea bunurilor grevate cu garanții. Orice referire în articolele 81, 130–132 și 184 la creditorii garantați include și creditorii gajiști la care face referire prezentul alineat.”

28. Articolul 52:

la alineatul (2), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) obligațiile rezultate din contractele de finanțări postintentare.”

la alineatul (3), cuvântul „consecutivă” se substituie cu cuvântul „succesivă”;

articolul se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins:

„(5) Pentru garantarea obligațiilor rezultate din contractele încheiate conform alin. (2) lit. c) din prezentul articol, administratorul insolvenței poate greva cu gaj de rangul întâi bunurile libere de garanții, inclusiv bunurile nou-achiziționate și bunurile recuperate ca efect al anulării actelor juridice potrivit art. 104 și 105, sau poate greva cu gaj de rang inferior bunurile grevate cu garanții. Garanțiile obligațiilor rezultate din contractele încheiate conform alin. (2) lit. c) din prezentul articol nu pot avea rang de prioritate superior celor deja existente decât dacă creditorii garantați cu gaj de rang superior acceptă cedarea rangului de prioritate.”

29. La articolul 53 alineatul (1), enunțul al doilea se exclude.

30. Articolul 55:

alineatul (2) se completează cu un enunț nou cu următorul cuprins: „Adunarea creditorilor nu poate fi convocată pentru zilele de sâmbătă și duminică și nici pentru zilele de sărbătoare nelucrătoare.”

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Informația despre data, ora, locul și ordinea de zi a primei adunări a creditorilor se expediază fiecărui creditor sau reprezentantului său legal sub formă de aviz, împreună cu buletinul de vot, în termen de 5 zile de la data adoptării hotărârii de convocare. Informația despre convocarea următoarelor adunări ale creditorilor se publică în modul stabilit la art. 6, în cel mult 5 zile de la data adoptării hotărârii de convocare. Perioada dintre data expedierii avizului sau a publicării informației despre convocarea adunării creditorilor și data convocării nu trebuie să depășească 15 zile și nu trebuie să fie mai mică de 7 zile.”

alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Cererea de convocare a adunării creditorilor va conține chestiunile ce urmează a fi incluse în ordinea de zi a adunării și va fi semnată de persoanele care cer convocarea. În termen de 5 zile de la data primirii cererii de convocare, administratorul insolvenței/lichidatorul este obligat să adopte o hotărâre privind convocarea adunării creditorilor și să informeze creditorii despre convocarea

acesteia sau despre hotărârea privind refuzul de a o convoca, dacă cererea nu corespunde cerințelor prezentului alineat. În termen de 3 zile de la data adoptării, hotărârea va fi expediată persoanelor care cer convocarea. Dacă, în termenul prevăzut, administratorul insolvenței/lichidatorul nu a emis nicio decizie, persoanele care au depus cererea de convocare sunt în drept să convoace ei înșiși, pe cont propriu, adunarea creditorilor în modul stabilit de prezenta lege. Refuzul administratorului insolvenței/al lichidatorului de a convoca adunarea creditorilor poate fi contestat în instanța de insolvență. Dacă adunarea creditorilor declară întemeiată convocarea adunării, cheltuielile aferente ei se compensează din contul masei debitoare, iar dacă este neîntemeiată, cheltuielile se suportă de persoana care a convocat adunarea.”

31. La articolul 56:

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Buletinul de vot prin care se exprimă votul prin corespondență se semnează de către creditor sau reprezentantul lui și se transmite, prin orice mijloc care asigură confirmarea primirii lui, până în ziua stabilită pentru exprimarea votului, administratorului insolvenței/lichidatorului sau persoanei care a convocat adunarea.”

alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Persoana care a convocat adunarea creditorilor este obligată să întocmească o listă a creditorilor cu drept de vot conform datelor din ultimul tabel consolidat de creanțe validate. Data la care se întocmește lista creditorilor cu drept de vot nu poate preceda data adoptării hotărârii de convocare a adunării.”

alineatul (8) se abrogă.

32. Articolul 57:

la alineatul (1), enunțul al doilea se completează cu textul „, care dețin garanții reale asupra acestor bunuri”, iar enunțul al treilea se exclude;

la alineatul (3) litera b), textul „la alin. (2)” se substituie cu textul „la alin. (1)”.

33. La articolul 60, alineatul (1) se completează cu un enunț nou cu următorul cuprins: „Comitetul creditorilor, instituit de către instanța de judecată, nu are dreptul să aprobe încheierea actelor de proporții prevăzute la art. 69.”

34. La articolul 63, alineatele (8) și (9) vor avea următorul cuprins:

„(8) Una și aceeași persoană poate fi desemnată nelimitat în funcția de administrator provizoriu, administrator al insolvenței sau lichidator.

(9) Înainte de acceptarea desemnării în funcția de administrator al insolvenței în procedura de restructurare sau de lichidator în procedura falimentului la al unsprezecelea și la oricare dintre următorii debitori, persoana propusă va comunica comitetului creditorilor sau, după caz, adunării creditorilor numărul exact al debitorilor la care aceasta este administrator sau lichidator. Urmare a înștiințării, comitetul creditorilor sau adunarea creditorilor poate alege între a desemna administratorul/lichidatorul propus sau a propune instanței de insolvență să numească un alt administrator/lichidator.”

35. Articolul 64 se abrogă.

36. La articolul 66, alineatul (1) se completează cu literele l¹) și l²), cu următorul cuprins:

„l¹) obținerea de finanțări postintertare pentru continuarea activității debitorului sau menținerea valorii bunurilor din masa debitoare și încheierea, în acest scop, a contractelor de finanțări postintertare, precum și a contractelor de constituire a garanțiilor;

l²) inițierea proceselor judiciare privind urmărirea datoriilor, încasarea prejudiciului și anularea actelor juridice în temeiul prezentei legi și al altor acte legislative;”.

37. La articolul 67, alineatul (1) se completează cu textul „, și/sau alte măsuri potrivit Legii nr. 161/2014 cu privire la administratorii autorizați”.

38. Articolul 68:

la alineatul (8), cuvintele „instituțiile financiare” se substituie cu cuvintele „băncile și alți prestatori de servicii de plată”;

alineatul (11) va avea următorul cuprins:

„(11) Administratorul/lichidatorul este obligat să deschidă conturi curente speciale (conturi de acumulare), în care se trec sumele provenite din procedurile de insolvență. Mijloacele bănești din conturile de acumulare nu pot fi urmărite în baza pretențiilor înaintate de creditorii administratorului/lichidatorului, iar operațiunile în aceste conturi nu pot fi sistate.”

39. La articolul 69, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Actul de proporții efectuat de administratorul insolvabilității/lichidator reprezintă un act juridic sau câteva acte juridice legate reciproc, încheiate direct sau indirect, privind obținerea de finanțări postintentare, cu sau fără grevarea bunurilor din masa debitoare, ori alte tranzacții asupra bunurilor a căror valoare reprezintă peste 10% din valoarea totală a masei debitoare conform ultimului raport de evaluare, iar în lipsa acestuia, conform ultimului raport financiar.”

40. Articolul 70:

alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Comitetul creditorilor sau, după caz, adunarea creditorilor, după primul an de la emiterea hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate, poate decide reducerea quantumului onorariului fix al administratorului/lichidatorului, dar nu mai jos decât coeficientul minim de multiplicare, recomandat pentru stabilirea salariului de funcție al conducătorilor încadrați în unități care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit cu quantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unitățile cu autonomie financiară.”

la alineatul (7), textul „și/sau din suma creanțelor stinse prin compensare, cu transmiterea în natură în contul datoriei a bunurilor din masa debitoare” se exclude;

alineatul (9) va avea următorul cuprins:

„(9) Quantumul onorariului de succes și al compensației cheltuielilor ce urmează a fi plătite administratorului/lichidatorului se stabilește prin negocieri de către comitetul creditorilor sau, după caz, de către adunarea creditorilor.”

41. Articolul 71:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) La cererea comitetului creditorilor, a adunării creditorilor, instanța de insolvabilitate poate destitui administratorul/lichidatorul din motive întemeiate, inclusiv dacă:

a) administratorul/lichidatorul nu acționează cu diligență profesională sau nu îndeplinește condițiile privind indicatorii de performanță; sau

b) administratorul/lichidatorul depășește sau nu respectă atribuțiile ce îi revin prin prezenta lege, încalcă legislația; sau

c) administratorul/lichidatorul se află în conflict de interese cu orice parte în proces; sau

d) administratorul/lichidatorul cade sub incidența prevederilor de incompatibilitate și/sau a restricțiilor prevăzute de lege; sau

e) activitatea administratorului a fost suspendată sau a încetat în temeiul Legii nr. 161/2014 cu privire la administratorii autorizați.”

articolul se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) În temeiul alin. (1) lit. c)–e), instanța de insolvabilitate poate destitui administratorul/lichidatorul din oficiu.”

42. La articolul 72, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) La cererea comitetului creditorilor, a adunării creditorilor sau a oricărui creditor, administratorul/lichidatorul prezintă explicații, informații sau rapoarte despre starea de lucruri, administrarea masei debitoare sau despre situația financiară a debitorului.”

43. La articolul 74 alineatul (4), cuvintele „instituțiilor financiare”, în ambele cazuri, se substituie cu cuvântul „băncilor”.

44. La articolul 75, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Calcularea penalităților, a dobânzilor (cu excepția dobânzilor la creanțele garantate, în cazul prevăzut la art. 81 alin. (5)) și a altor plăți aferente datoriilor creditoare ale debitorului se suspendă.”

45. Articolul 80 se abrogă.

46. La articolul 81, alineatele (3)–(5) vor avea următorul cuprins:

„(3) Pentru creditorii garantați, interdicția de valorificare a bunurilor grevate cu garanții este valabilă pe parcursul a 180 de zile de la data intentării procedurii de insolvabilitate, cu excepția cazului când debitorul intră în faliment, caz în care interdicția de valorificare încetează în ziua emiterii încheierii de intentare a procedurii falimentului, conform art. 115. În cazul inițierii procedurii de restructurare a debitorului, interdicția de executare silită a bunurilor grevate cu garanții se prelungește pe perioada moratoriului conform art. 184.

(4) Creditorii garantați sunt în drept să procedeze la urmărirea silită a bunurilor grevate cu garanții înaintea expirării termenului de 180 de zile doar în baza unei încheieri a instanței de insolvabilitate, emisă la cererea creditorului garantat în următoarele cazuri:

a) acesta dovedește că suportă pierderi prin diminuarea valorii bunului grevat cu garanție (inclusiv în cazul bunurilor perisabile) și că nu există posibilitate reală de compensare a pierderii valorii bunului în cadrul procedurii de insolvență;

b) bunul grevat nu este esențial pentru restructurarea cu succes a debitorului ori pentru vânzarea afacerii debitorului; sau

c) nu a fost confirmat planul procedurii de restructurare a debitorului potrivit art. 202 și 205.

(5) În cursul perioadei indicate la alin. (3), creditorii garanți au dreptul la calcularea dobânzii aferente părții garantate din creanțe, stabilită potrivit art. 50 alin. (2). Dobânda calculată va fi adăugată la suma validată a creanței garantate.”

47. La articolul 82, alineatul (3) se abrogă.

48. Articolul 89 va avea următorul cuprins:

„Articolul 89. Dreptul de opțiune al administratorului/lichidatorului

(1) Dacă la momentul intentării procedurii de insolvență un contract bilateral nu este executat în totalitate de către debitor sau de către cealaltă parte, administratorul/lichidatorul este în drept să îl execute în locul debitorului ori să ceară celeilalte părți executarea lui atunci când consideră că executarea este în interesul masei debitoare. Dacă debitorul nu-și îndeplinește obligațiile rezultate din contractul pe care administratorul/lichidatorul intenționează să-l execute, încălcarea trebuie remediată și cealaltă parte să fie repusă în situația anterioară încălcării.

(2) Administratorul/lichidatorul poate refuza executarea contractului dacă consideră că este prea oneros sau ar periclita restructurarea cu succes a debitorului. În acest caz, cealaltă parte, în calitate de creditor chirografar, poate înainta o creanță care rezultă din neexecutare. Dacă cealaltă parte cere administratorului să-și exercite dreptul de opțiune, acesta trebuie să declare neîntârziat, dar nu mai târziu de 10 zile de la data primirii notificării, dacă va cere sau nu executarea. În cazul în care omite să ceară în termen executarea contractului, administratorul/lichidatorul nu poate ulterior să insiste asupra executării lui.

(3) Este nulă orice clauză contractuală care permite încetarea contractului în cazul intentării procesului de insolvență a debitorului, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Aceste clauze contractuale vor fi declarate nule de către instanța de insolvență la cererea administratorului/lichidatorului.”

49. Articolul 90 se abrogă.

50. La articolul 91, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„(1) Contractele de locațiune sau de arendă în care debitorul este locatar sau arendaș pot fi reziliate de către administrator/lichidator fără a se ține seama de termenul pentru care au fost încheiate, ci doar de termenul legal pentru reziliere în condițiile art. 89.

(2) Dacă administratorul/lichidatorul înstrăinează un bun imobil pe care debitorul îl dădea în locațiune sau în arendă, iar dobânditorul ia locul debitorului în raporturile de locațiune și de arendă, dobânditorul poate rezilia contractele de locațiune și de arendă ținând cont de termenul legal de reziliere.”

51. Articolul 96 se abrogă.

52. Articolele 104 și 105 vor avea următorul cuprins:

„Articolul 104. Anularea unor acte juridice

(1) După intentarea procedurii de insolvabilitate, administratorul/ lichidatorul sau oricare creditor care are interes legitim, cu acordul administratorului/lichidatorului, poate introduce în instanța de insolvabilitate acțiuni (inclusiv acțiuni reconvenționale) în vederea anulării următoarelor acte juridice:

a) orice act juridic încheiat de către debitor în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive cu intenția de a împiedica, a întârzia sau a complica posibilitatea de stingere a creanțelor creditorilor, care a afectat drepturile creditorilor;

b) transferurile de bunuri sau asumarea de obligații cu titlu gratuit din partea debitorului, făcute în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive, cu excepția asumării unor obligații morale sau a actelor pentru binele public (de sponsorizare) în care generozitatea donatorului este proporțională patrimoniului său;

c) transferurile de bunuri sau asumarea de obligații de către debitor, făcute în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive, în care prestația debitorului este vădit mai mare decât cea primită;

d) transferurile de bunuri de la debitor către un creditor, efectuate în ultimele 6 luni precedente înaintării cererii introductive, care au avut ca efect creșterea sumei pe care creditorul ar urma să o primească în cazul lichidării debitorului;

e) transferurile de bunuri de la debitor către un creditor, efectuate în ultimele 6 luni precedente înaintării cererii introductive, la care creditorul nu avea dreptul sau care s-au făcut pentru stingerea unei datorii care nu ajunseră la scadență;

f) acordarea gratuită a unui gaj sau a unei ipotecă, a oricărei alte garanții pentru o creanță care era neasigurată în ultimele 6 luni precedente înaintării cererii introductive sau pentru o creanță a unui acționar sau asociat al debitorului în perioada indicată la art. 105;

g) orice acte încheiate și garanții acordate de către debitor după înaintarea cererii introductive.

(2) Persoana îndreptățită poate invoca anulabilitatea actului juridic pentru temeiurile prevăzute la alin.(1) în termen de 6 luni de la data în care a aflat sau trebuia să afle despre temeiul anulabilității, dar nu mai târziu de 12 luni de la intentarea procedurii de insolvență.

(3) Hotărârea privind admiterea sau respingerea cererii de declarare a nulității actelor juridice menționate la alin. (1) poate fi atacată cu recurs de către participanții la proces.

(4) În cazul în care administratorul/lichidatorul nu-și dă acordul, în termenul indicat de creditor, pentru înaintarea de către creditor a acțiunii în anulare conform prezentului articol, acesta poate cere instanței de insolvență autorizarea înaintării acțiunii în anulare, cu trecerea cheltuielilor de judecată în contul cheltuielilor procesului de insolvență.

(5) Nu pot fi anulate transferurile de bunuri indicate la alin. (1) care au fost efectuate prin licitații publice, concursuri și prin alte selecții competitive, desfășurate cu respectarea regulilor aplicabile.

(6) Prevederile prezentului articol se aplică contractelor de garanție financiară, precum și punerii la dispoziție a garanțiilor financiare în baza unor asemenea contracte, sub rezerva aplicării prevederilor Legii nr. 184/2016 cu privire la contractele de garanție financiară.

Articolul 105. Anularea unor acte juridice încheiate cu persoanele afiliate

(1) După intentarea procedurii de insolvență, administratorul/lichidatorul sau oricare creditor care are interes legitim, cu acordul administratorului/lichidatorului, poate introduce în instanța de insolvență acțiuni (inclusiv acțiuni reconvenționale) în vederea anulării actelor juridice încheiate de debitor în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive, dacă acestea sunt în dauna intereselor creditorilor, cu următoarele persoane:

a) cu un asociat în comandită sau cu un asociat care deține cel puțin 20% din capitalul social al debitorului, atunci când debitorul este societate în comandită sau societate în nume colectiv;

b) cu un asociat (acționar) care deține cel puțin 20% din capitalul social al debitorului, atunci când debitorul este societate pe acțiuni sau societate cu răspundere limitată;

c) cu o persoană care se încadrează în prevederile art. 247 alin. (1);

d) cu un coproprietar – asupra unui bun comun indivizibil;

- e) cu administratorul sau lichidatorul;
- f) cu soțul, rudele și afiii de gradul întâi și doi ai persoanei fizice care cade sub incidența lit. a)–e), cu soțul acestor rude și afini;
- g) cu persoana juridică în care persoana fizică care cade sub incidența lit. a)–e) și/sau persoanele afiliate acesteia fie dețin mai mult de 20% din capitalul social sau din drepturile de vot, fie sunt membri ai organului de conducere.

(2) Persoana îndreptățită poate invoca anulabilitatea actului juridic pentru temeiurile prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la data în care a aflat sau trebuia să afle despre temeiul anulabilității, dar nu mai târziu de 12 luni de la intentarea procedurii de insolvabilitate.

(3) Actele juridice menționate la alin. (1) sunt prezumate, până la proba contrară, a fi în dauna intereselor creditorilor.

(4) Hotărârea privind admiterea sau respingerea cererii de declarare a nulității actelor juridice menționate la alin. (1) poate fi atacată cu recurs de participanții la proces.

(5) În cazul în care administratorul/lichidatorul nu-și dă acordul, în termenul indicat de creditor, pentru înaintarea de către creditor a acțiunii în anulare conform prezentului articol, creditorul poate cere instanței de insolvabilitate autorizarea înaintării acțiunii în anulare, cu trecerea cheltuielilor de judecată în contul cheltuielilor procesului de insolvabilitate.”

53. Articolul 108:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Administratorul insolvabilității/lichidatorul trebuie să întocmească un inventar al tuturor bunurilor corporale și incorporale care aparțin masei debitoare.”

la alineatul (4), enunțul întâi se completează cu textul „, inclusiv din surse cu acces public și prin alte mijloace disponibile”;

alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) În inventar trebuie să fie descrise toate bunurile identificate ale debitorului și să se indice, dacă este accesibilă, valoarea contabilă a fiecărui bun la data inventarierii. Pentru determinarea valorii de piață a bunurilor, administratorul insolvabilității/lichidatorul va angaja, pe cheltuiuala debitorului, o întreprindere de evaluare.”

articolul se completează cu alineatele (5¹) și (5²) cu următorul cuprins:

„(5¹) Administratorul insolvenței/lichidatorul sau oricare creditor, în termen de 5 zile de la data notificării în modul prevăzut la art. 6, poate formula obiecții împotriva raportului de evaluare. Instanța de insolvență obligă evaluatorul să răspundă obiecțiilor formulate, stabilind termenul pentru răspuns. Dacă obiecțiile și răspunsurile se prezintă în termen, instanța le examinează, cu citarea contestatarului și a administratorului insolvenței/lichidatorului.

(5²) Pentru motive temeinice, instanța de insolvență poate dispune, la cerere sau din oficiu, efectuarea unei noi evaluări, după care instanța omologhează unul dintre rapoartele de evaluare.”

la alineatul (7) litera d), cuvintele „la instituția financiară” se substituie cu cuvintele „la bancă”.

54. La articolul 109, alineatul (5) se abrogă.

55. La articolul 114, alineatul (7) va avea următorul cuprins:

„(7) În cazul în care adunarea de raportare a creditorilor hotărăște restructurarea debitorului, hotărârea se confirmă în cel mult 5 zile de către instanța de insolvență, care, prin încheiere motivată, dispune intentarea procedurii de restructurare și stabilește un termen, de cel mult 30 de zile de la emiterea încheierii, de propunere a planului procedurii de restructurare. Instanța de insolvență poate prelungi acest termen o singură dată, pentru cel mult 30 de zile.”

56. Articolul 117 va avea următorul cuprins:

„Articolul 117. Valorificarea și lichidarea masei debitoare

(1) După intentarea procedurii falimentului, cu acordul expres al comitetului creditorilor sau, după caz, al adunării creditorilor, lichidatorul valorifică și/sau lichidează neîntârziat, în condiții cât mai avantajoase și în momentul cel mai potrivit, masa debitoare. Termenul de valorificare și/sau de lichidare a masei debitoare nu va depăși 2 ani de la intentarea procedurii falimentului.

(2) În cazul în care, în perioada indicată la alin. (1), lichidatorul valorifică și/sau lichidează masa debitoare fără acordul expres al adunării creditorilor sau al comitetului creditorilor, acesta răspunde, în condițiile legii, pentru prejudiciul cauzat prin înstrăinarea necoordonată a masei debitoare.

(3) Dacă, după expirarea termenului indicat la alin. (1), se constată masă debitoare nevalorificată, aceasta va fi vândută neîntârziat de către lichidator la licitație, cu reducere în condițiile art. 120.

(4) Prețul inițial de vânzare a bunurilor din masa debitoare, care nu poate fi mai mic decât valoarea de piață, precum și modul de vânzare se stabilesc la adunarea creditorilor sau la comitetul creditorilor, la propunerea lichidatorului, în baza raportului de evaluare prevăzut la art. 108 alin. (5).

(5) Dacă, în termen de 15 zile de la data prezentării propunerii, comitetul creditorilor sau adunarea creditorilor nu s-a expus sau nu aprobă propunerea de valorificare a masei debitoare înaintată de lichidator, acesta este în drept să se adreseze instanței de insolvență pentru confirmarea propunerii. În acest caz, odată cu aprobarea propunerii lichidatorului, valorificarea masei debitoare se face sub controlul instanței de insolvență. Încheierea instanței de refuz al confirmării modului, termenelor, prețului și condițiilor de valorificare a masei debitoare poate fi contestată cu recurs.

(6) În temeiul hotărârii comitetului creditorilor sau a adunării creditorilor, bunurile pot fi vândute de către lichidator în bloc, ca ansamblu în stare de funcționare, sau individual. Lichidatorul organizează și desfășoară licitații, concursuri sau antrenează în acest scop organizații specializate, cu achitarea serviciilor din contul debitorului. Bunurile nevândute la prima licitație se expun repetat la licitație, la prețuri mai mici, aprobate de adunarea creditorilor sau de comitetul creditorilor. Dacă nu sunt adjudecate la licitația repetată, bunurile se vând la licitație, cu reducere în condițiile art. 120.

(7) În cazul în care asupra bunului expus spre vânzare există un drept de preemțiune, acesta se vinde prin negocieri directe, conform legislației civile, cu respectarea dreptului de preemțiune al titularului. În cazul în care titularul dreptului de preemțiune refuză să procure în mod prioritar bunul din masa debitoare, lichidatorul îl poate vinde la licitație cu strigare sau prin concurs la un preț care să nu fie mai mic decât cel oferit titularului dreptului de preemțiune.

(8) Anunțul licitației sau al concursului se publică în mod obligatoriu în modul prevăzut la art. 6. Oferta publică de vânzare a masei debitoare este irevocabilă în perioada indicată în anunțul licitației sau al concursului, care nu poate depăși 180 de zile din data publicării.

(9) Prin derogare de la dispozițiile alin. (8), în cazul în care vânzarea se face cu un bun a cărui valoare nu depășește 10000 de lei sau în cazul în care bunul este în pericol de pierdere, degradare, alterare ori depreciere, oricare ar fi valoarea lui, administratorul insolvenței/lichidatorul poate să restrângă formalitățile de

publicitate la afișarea anunțului despre vânzare la locul licitației, al concursului sau al negocierii directe, la sediul primăriei de la locul de vânzare a bunului și la sediul instanței de insolvență, poate să scurteze termenul de înștiințare în măsura în care ar fi suficient pentru informarea celor interesați.

(10) Cu acordul comitetului creditorilor sau al adunării creditorilor, lichidatorul poate vinde bunurile a căror valoare individuală este de până la 10000 de lei (cu excepția imobilului sau a valorilor mobiliare) fără a organiza licitații sau concursuri, prin negocieri directe, în bază de contract de vânzare-cumpărare, sau prin organizații comerciale, conform regulilor comerțului de consignație aprobate de Guvern.

(11) În perioada lichidării masei debitoare, lichidatorul poate valorifica bunurile în bază de concurs, prin transferul lor în gestiune, arendă, locațiune, uzufruct, administrare fiduciară și sub alte forme de transmitere a drepturilor de folosință și/sau de posesiune asupra lor.

(12) Bunurile înstrăinate de administratorul insolvenței/lichidator în exercițiul atribuțiilor sunt libere, în temeiul prezentei legi, de orice grevare, precum ipotecă, garanție reală mobilă, rezervă a proprietății sau alt drept de retenție de orice fel ori măsuri asigurătorii, și conțin garanție contra evicțiunii.

(13) Bunul din masa debitoare neînscris în registrul public se vinde numai după ce administratorul insolvenței/lichidatorul îl înscrie, conform procedurii stabilite, în registrul public respectiv. Înregistrarea bunului se face în temeiul unei încheieri a instanței de insolvență, emisă în termen de 15 zile lucrătoare de la data depunerii cererii administratorului insolvenței/lichidatorului de constatare a faptului cu valoare juridică. Încheierea poate fi contestată de orice persoană interesată. În cazul în care bunul se vinde înainte sau fără a fi înscris în registrul public, obligația înregistrării și cheltuielile aferente, precum și riscul de constatare a lacunelor la precizarea datelor din registrul public trec în sarcina lichidatorului.

(14) Dacă suma obținută din vânzarea unei părți din masa debitoare este suficientă pentru satisfacerea integrală a creanțelor validate și pentru recuperarea cheltuielilor aferente procesului sau dacă debitorul ori terțul le achită benevol, lichidatorul, în temeiul unei hotărâri a comitetului creditorilor sau adunării creditorilor, încetează să vândă celelalte bunuri din masa debitoare.

(15) Nu sunt acceptate și se exclud din procedurile de licitație, de concurs sau de negocieri directe persoanele fizice sau persoanele juridice care nu au respectat în mod repetat obligațiile consemnate în procesele-verbale și în contractele de vânzare-cumpărare încheiate anterior într-o astfel de procedură sau în alte proceduri similare.”

57. La articolul 118, alineatul (6) se completează cu textul „, și nici rudele și afinii de gradul întâi și doi ai acestora și soții acestor rude și afini”.

58. La articolul 120, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Reducerea prețului conform prevederilor alin. (2) din prezentul articol continuă până se ajunge la un preț egal cu 50% din valoarea de piață stabilită în raportul de evaluare potrivit art. 108 alin. (5). Cu acordul comitetului creditorilor sau, după caz, al adunării creditorilor, lichidatorul poate reduce prețul și sub această limită pentru a asigura valorificarea cât mai eficientă a masei debitoare.”

59. La articolul 129 alineatul (3), textul „inventarul,” se exclude.

60. Articolul 132:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Din produsul obținut din valorificarea bunului grevat cu o garanție reală se scad cheltuielile de valorificare, rezultate din administrarea, conservarea, luarea în posesie, evaluarea și vânzarea bunului, care nu pot să depășească 10% din valoarea bunurilor grevate și care sunt incluse în masa debitoare, iar din rest se acoperă neîntârziat în întregime creanțele garantate, conform rangului de prioritate. Dacă valorificarea cauzează aplicarea, în conformitate cu prevederile Codului fiscal, a unui impozit, cheltuielile de valorificare se vor mări cu suma aceluia impozit.”

la alineatul (2), cuvântul „grad” se substituie cu cuvântul „rang”;

alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care suma obținută din valorificarea bunului grevat cu garanție nu este suficientă pentru plata în întregime a creanței garantate, creditorul garantat va avea pentru diferență o creanță chirografară, care va fi plătită în ordinea prevăzută la art. 43.”

alineatele (5) și (6) se abrogă.

61. La articolul 134 alineatul (3), textul „care să reflecte valoarea activelor sau actul de carență a acestora, inclusiv creanțele confirmate și datoriile care se află pe rol în instanța de judecată” se exclude.

62. Articolul 135:

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) În termen de 15 zile de la data consolidării tabelului definitiv al creanțelor validate sau imediat după valorificarea masei debitoare, în cazul în care aceasta există, lichidatorul prezintă instanței de insolvabilitate, spre aprobare, un proiect al bilanțului de lichidare și raportul final.”

alineatul (6) se completează cu un enunț cu următorul cuprins: „Degrevarea de obligații a debitorului nu atrage degrevarea de obligații a fidejursorului, a garantului gajist/ipotecar sau a codebitorului.”

63. Articolul 142:

la alineatul (1), cuvintele „necontestate în termenele prevăzute de legi speciale” se exclud;

la alineatul (2), cuvintele „necontestat în termenele prevăzute de legi speciale” se exclud;

alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Administratorul insolvabilității/lichidatorul procedează de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolvabilitate și a documentelor depuse și efectuează o cercetare amănunțită pentru a stabili dacă creanța nu este contestată sau în litigiu, care este valoarea exactă conform actelor din care rezultă creanța și prioritatea fiecărei creanțe.”

64. Articolul 144:

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Contestațiile se depun la instanța de insolvabilitate în termenul prevăzut la art. 143 alin. (6). Contestațiile înaintate după acest termen se declară tardive și se restituie fără a fi examinate.”

alineatul (8) va avea următorul cuprins:

„(8) Din data expirării termenului de depunere a contestațiilor prevăzut la alin. (2) și până la încetarea procesului, administratorul/lichidatorul sau orice parte interesată, în cazul descoperirii unui fals sau a unei erori esențiale care a determinat admiterea creanței, precum și în cazul descoperirii unor circumstanțe esențiale necunoscute până atunci, poate face contestație împotriva trecerii unei creanțe în tabelul creanțelor. Contestația se depune în termen de 15 zile de la data la care partea

a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască situația ce determină promovarea contestației. Odată cu depunerea contestației, administratorul/lichidatorul poate cere instanței de insolvență să suspende dreptul de vot al creditorului, în partea creanței contestate, până la soluționarea contestației. Dacă admite contestația, instanța de insolvență poate obliga la plata despăgubirilor creditorul care a înaintat cu rea-credință cererea de admitere a creanței.”

65. Articolul 147:

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) În urma examinării ofertei de executare, instanța de insolvență, prin încheiere, acceptă executarea obligațiilor propuse de ofertant pentru debitor sau respinge oferta în cazul în care ofertantul a abandonat intenția de a satisface creanțele creditorilor validați sau creanțele masei.”

articolul se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins:

„(6) Încheierea de acceptare a executării obligațiilor sau de respingere a ofertei poate fi atacată cu recurs de partea interesată.”

66. La articolul 148 alineatul (1), cuvintele „într-o instituție financiară” se substituie cu cuvintele „la o bancă”.

67. La articolul 153 alineatul (3), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) creanțele garantate după rangul de prioritate, potrivit art. 50 și art. 132 alin. (2), în întregime.”

68. La articolul 181, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Degrevarea de obligații a debitorului nu atrage degrevarea de obligații a fidejursorului, a garantului gajist/îpotecar sau a codebitorului.”

69. Articolul 183 se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Procedura de restructurare nu poate fi aplicată debitorilor care, în ultimii 5 ani precedenți hotărârii de intentare a procedurii de insolvență, au mai fost supuși unei proceduri de restructurare.”

70. Articolul 184:

alineatul (1) se completează cu un enunț cu următorul cuprins: „Creditorii garantați pot cere urmărirea silită a bunurilor grevate cu garanții în modul prevăzut la art. 81 alin. (4).”

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În perioada derulării procedurii de restructurare, calcularea dobânzilor aferente creanțelor garantate are loc în modul prevăzut la art. 81 alin. (5).”

71. La articolul 186, alineatul (1) se abrogă.

72. Articolul 188:

alineatul (1) se completează cu litera d) cu următorul cuprins:

„d) adunarea creditorilor sau comitetul creditorilor poate propune planul dacă debitorul sau administratorul nu a exercitat dreptul de a propune planul în termenele prevăzute la lit. a) sau, respectiv, lit. b).”

la alineatul (5), al doilea enunț se exclude.

73. La articolul 190, alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) Executarea planului procedurii de restructurare nu va depăși 3 ani, calculați de la data confirmării. În cazuri excepționale, temeinic motivate, și cu condiția că debitorul a respectat planul de restructurare în primii 2 ani, durata restructurării poate fi prelungită, prin hotărâre a adunării creditorilor, o singură dată, pe un termen de până la 2 ani.”

74. La articolul 197 alineatul (1), literele b) și c) vor avea următorul cuprins:

„b) debitorului, dacă planul a fost depus de către administrator/lichidator sau de comitetul creditorilor ori adunarea creditorilor;

c) administratorului/lichidatorului, dacă planul a fost depus de către debitor sau de comitetul creditorilor ori adunarea creditorilor.”

75. La articolul 199, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) După depunerea planului procedurii de restructurare, dar nu mai târziu de 5 zile de la data expirării termenului prevăzut pentru depunerea lui, persoana care a propus planul publică, în conformitate cu art. 6, un anunț privitor la convocarea adunării creditorilor de examinare și votare a planului.”

76. La articolul 201, alineatul (1) se completează cu un enunț cu următorul cuprins: „Creditorii ale căror drepturi nu sunt afectate de planul de reorganizare propus nu au dreptul la vot.”

77. Articolul 204:

la alineatul (1), cuvintele „creditori și debitor” se substituie cu cuvintele „adunarea creditorilor”;

la alineatul (4), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) planul a fost acceptat în condițiile art. 202 și 203;”.

78. La articolul 208, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Creditorii conservă drepturile lor, pentru întreaga valoare a creanțelor, împotriva codebitorilor, a garanților gajști și ipotecari și a fidejursorilor debitorului, chiar dacă au votat pentru acceptarea planului procedurii de restructurare.”

79. La articolul 211 alineatul (3), al treilea enunț va avea următorul cuprins: „Prevederile art. 25 alin. (5¹) se aplică în mod corespunzător.”

80. Articolele 218–220 vor avea următorul cuprins:

„Articolul 218. Dispoziții generale

(1) Prezenta secțiune se aplică debitorilor în dificultate financiară.

(2) Scopul procedurii accelerate de restructurare este salvagardarea debitorului în dificultate financiară pentru ca acesta să își continue activitatea, să păstreze locurile de muncă și să stingă datoriile prin aplicarea unui plan.

Articolul 219. Depunerea notificării privind inițierea negocierilor cu creditorii

(1) Debitorul în dificultate financiară este în drept să depună în instanța de insolvență o notificare privind inițierea negocierilor cu creditorii a unui plan al procedurii accelerate de restructurare extrajudiciară și să ceară instanței de insolvență suspendarea executărilor silită ale bunurilor debitorului pe durata negocierilor pentru o perioadă care nu va depăși 2 luni. La notificare se anexează actele care confirmă că debitorul este în dificultate financiară și că neluarea unor măsuri de salvagardare ar duce în mod iremediabil la insolvența debitorului.

(2) Debitorul depune notificarea de restructurare accelerată înainte de expirarea termenului prevăzut la art. 14 alin. (3). În cazul depunerii în termen a notificării, debitorul este eliberat de obligația de a depune cerere introductivă potrivit art. 14.

(3) Nu poate depune notificare de restructurare accelerată debitorul care, în ultimii 5 ani până la depunerea notificării, a fost supus unei astfel de proceduri sau care, la data depunerii notificării, se află în proces de insolvabilitate.

(4) Cererile introductive înaintate de creditori împotriva aceluiași debitor după ce notificarea prevăzută la alin. (1) a fost depusă se restituie fără examinare.

(5) În notificare, debitorul poate cere instanței de insolvabilitate să desemneze un administrator provizoriu, care se propune de către debitor și îl asistă în negocierile cu creditorii.

(6) În cel mult 3 zile lucrătoare de la data depunerii notificării, instanța de insolvabilitate verifică dacă sunt respectate cerințele de la alin. (1) și adoptă din oficiu o încheiere privind suspendarea executărilor silite și, după caz, privind desemnarea administratorului provizoriu.

(7) În perioada suspendării, indicată în încheierea instanței, debitorul continuă să exercite dreptul de administrare, îndreptându-și efortul spre negocierea cu creditorii și aprobarea unui plan al procedurii accelerate de restructurare.

(8) În cazul în care, la expirarea perioadei de suspendare indicate în încheierea instanței, negocierile cu creditorii eșuează și nu se aprobă un plan al procedurii accelerate de restructurare, debitorul este obligat să depună cerere introductivă potrivit art. 14, iar orice creditor are dreptul să depună cerere introductivă potrivit art. 18.

Articolul 220. Intentarea procedurii accelerate de restructurare

(1) În cazul în care, în urma negocierilor extrajudiciare potrivit art. 219, s-a agreat cu creditorii asupra unui plan al procedurii accelerate de restructurare, debitorul depune în instanța de insolvabilitate o cerere introductivă de intentare a procedurii accelerate de restructurare. Cererea va conține datele prevăzute la art. 16 și la ea se anexează:

- a) actele prevăzute la art. 17;
- b) proiectul planului procedurii accelerate de restructurare, cu indicarea claselor de creditori care sunt afectate de plan;
- c) dovada faptului că clasele de creditori afectate de plan au acceptat planul în condițiile art. 202 alin. (3);

d) dovada faptului că creditorii care nu sunt afectați de plan sunt plătiți în cursul obișnuit al activității debitorului.

(2) Instanța de insolvabilitate este obligată să admită cererea introductivă depusă în condițiile Codului de procedură civilă și ale prezentei legi. Cererea introductivă întocmită cu încălcarea prevederilor alin. (1) se restituie fără examinare.

(3) În cel mult 3 zile lucrătoare de la data depunerii cererii introductive, instanța de insolvabilitate adoptă din oficiu o încheiere despre admiterea ei și despre intentarea procedurii accelerate de restructurare a debitorului.

(4) Odată cu intentarea procedurii accelerate de restructurare, instanța de insolvabilitate pune sub observație debitorul prin desemnarea unui administrator provizoriu, dacă acesta nu a fost desemnat potrivit art. 219 alin. (5), dispune aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute la art. 24 și stabilește locul, data și ora ședinței de validare a mărimii creanțelor și adunării de votare a planului procedurii accelerate de restructurare. Prevederile art. 23–26 și art. 27 alin. (1) se aplică în măsura în care nu contravin prevederilor prezentei secțiuni.

(5) În decursul a 5 zile lucrătoare de la desemnare, administratorul provizoriu notifică în scris toți creditorii menționați în lista depusă de către debitor despre intentarea procedurii accelerate de restructurare și publică, din contul debitorului, în modul stabilit la art. 6, un aviz despre:

a) termenul-limită de depunere a referinței creditorilor la cererea introductivă de intentare a procedurii accelerate de restructurare, precum și termenul-limită de înregistrare a cererii de admitere a creanțelor asupra patrimoniului debitorului, care vor fi de maximum 30 de zile de la data publicării avizului;

b) termenul de verificare a creanțelor, de întocmire și de comunicare a tabelului de creanțe, care nu va depăși 7 zile lucrătoare de la expirarea termenului prevăzut la lit. a);

c) locul, data și ora ședinței de validare a creanțelor, care va avea loc în cel mult 7 zile lucrătoare de la expirarea termenului prevăzut la lit. b);

d) locul, data și ora adunării creditorilor de votare a planului procedurii accelerate de restructurare, care va avea loc în cel mult 3 zile lucrătoare de la expirarea termenului prevăzut la lit. c);

e) locul unde creditorii pot lua cunoștință de proiectul planului procedurii accelerate de restructurare.

(6) Până la adunarea creditorilor de votare a planului procedurii accelerate de restructurare, administratorul provizoriu este obligat să prezinte instanței de insolvabilitate un raport despre posibilitatea reală de a menține, în totalitate sau parțial, întreținerea debitorului și de a aplica planul procedurii accelerate de

restructurare a debitorului ori, după caz, motivele care nu permit restructurarea debitorului, prevăzute la art. 205.”

81. La articolul 222, alineatul (3) se abrogă.

82. La articolul 223 alineatul (2), enunțul întâi va avea următorul cuprins:
„Adunarea creditorilor se desfășoară în cel mult 3 zile lucrătoare de la data ședinței de validare a creanțelor.”

83. La articolul 224, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Instanța de insolvabilitate confirmă planul procedurii accelerate de restructurare în cazul în care:

a) în raport cu creditorii afectați de plan sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 204 alin. (4);

b) creditorii care nu sunt afectați de plan sunt plătiți în cursul obișnuit al activității debitorului și planul nu le afectează drepturile fără consimțământul lor.”

84. La articolul 225, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Efectele planului procedurii accelerate de restructurare, confirmat de instanța de judecată, sunt opozabile doar debitorului și creditorilor afectați de plan.”

85. La articolul 234 alineatul (1), textul „, , inventarul” se exclude.

86. Articolul 248:

alineatul (1):

partea introductivă va avea următorul cuprins:

„La cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni:”

litera i) va avea următorul cuprins:

„i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.”

alineatul (3) se abrogă;

alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Termenul de prescripție pentru acțiunea prevăzută la alin. (1) este de 3 ani. Termenul începe să curgă de la data în care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea, dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.”

87. La articolul 250, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Registrul cauzelor de insolvabilitate este ținut în conformitate cu prevederile Legii nr. 71/2007 cu privire la registre. În registru se fac mențiuni despre fiecare cauză de insolvabilitate examinată sau în curs de examinare.”

88. Articolul 251 va avea următorul cuprins:

„Articolul 251. Accesul la registrul cauzelor de insolvabilitate

Orice persoană interesată are acces liber la datele din registrul cauzelor de insolvabilitate și este în drept să obțină extrase din registru. Extrasele în format electronic privind procedurile de insolvabilitate se eliberează participanților la aceste proceduri în mod gratuit.”

89. În cuprinsul legii, cuvântul „calendaristice” se exclude.

Art. II. – (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă articolul 73 alineatele (1)–(4) din Legea insolvabilității nr. 632/2001 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr. 139–140, art. 1082).

(2) Prevederile de la articolul I punctul 2 și punctul 3 în partea ce ține de articolul 7 alineatul (1) se vor pune în aplicare din momentul în care registrul cauzelor de insolvabilitate va deveni funcțional.

Art. III. – Guvernul, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, va institui registrul cauzelor de insolvabilitate în conformitate cu prevederile Legii nr. 71/2007 cu privire la registre.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

SINTEZA

rezultatelor examinării amendamentelor, propunerilor și obiecțiilor la proiectul de lege pentru modificarea Legii insolabilității nr.149/2012 (nr.427 din 27.11.2018, pentru lectură II)

Conținutul proiectului de lege	Obiecțiile și propunerile parvenite	Poziția autorului	Rezultatele examinării de către Comisia economică, buget și finanțe
I	2	3	4
<p>1. Articolul 2:</p> <p>La noțiunea „administrator al insolabilității”, după cuvântul „persoană” se completează cu cuvintele „a cărui statut juridic este reglementat prin Legea nr.161/2014 cu privire la administratorii autorizați”, iar după cuvântul „administrarea” se completează cu cuvântul „activității”;</p> <p>se completează cu noțiunea „contract de investire în construcția locuinței” cu următorul cuprins:</p> <p>„contract de investire în construcția locuinței – act juridic, indiferent de denumirea acestuia, prin care debitorul s-a obligat să construiască sau să asigure construirea și transmiterea în proprietatea cumpărătorului a locuinței, în sensul Legii nr.75/2015 cu privire la locuințe, iar cumpărătorul s-a obligat să achite prețul contractual și să recepționeze locuința.”</p>	<p>Direcția generală juridică</p> <p><i>La art.2:</i></p> <p>Noțiunea „administrator al insolabilității”, norma de modificare urmează a fi revăzută sub aspect redacțional. Textul ce urmează după cuvântul „persoană” se va propune spre completare în final.</p> <p>Noțiunea „contract de investire în construcția locuinței”, definiția nu reflectă în măsură suficientă obiectul contractului de investire în construcția locuinței, acesta fiind pasibil unor interpretări diferite. Deși în definiție se menționează că aceasta se referă la orice denumire a contractului, ce presupune construirea și transmiterea în proprietate a locuinței, cu referire la Legea nr.75/2015, atenționăm că contractul respectiv poate avea ca obiect <i>construcția, reconstrucția, reabilitarea sau procurarea</i> locuințelor.</p>	<p>Se acceptă, cu modificarea textului</p> <p>Se acceptă parțial.</p> <p>Prestația specifică a acestui contract (construirea și transmiterea locuinței) era indicată în art.40⁶ din Legea cu privire la cadastru Nr. 1543/1998. După abrogarea acestei norme, prestația specifică a contractului similar (de vânzare-cumpărare a bunului imobil în construire) reglementată de art. 1170 Cod civil, este aceeași (construirea și predarea).</p> <p>Deci, în ambele situații obiectul prestației este construirea și transmiterea/predarea, nu și altele.</p>	<p>Se acceptă</p> <p>Se acceptă</p>

<p>La articolul 6, alineatul (4) se completează cu o propoziție cu următorul cuprins: „După ce registrul cauzelor de insolabilitate va deveni funcțional, publicarea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova se va substitui cu publicarea în acest registru.”</p> <p>Articolul 7: alineatul (1) se completează cu o propoziție cu următorul cuprins: „După ce registrul cauzelor de insolabilitate va deveni funcțional, publicarea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova se va substitui cu publicarea în acest registru.”;</p> <p>alineatul (3) se abrogă.</p>	<p><u>Directia generală juridică</u></p> <p><i>La art.6</i>, condiționalitatea propusă în proiect are caracter tranzitoriu și nu poate fi acceptată în redacția propusă. Norma juridică urmează a fi revăzută și expusă în sensul exact al acesteia. Totodată, proiectul de lege va fi completat cu un articol suplimentar care va conține norme de dispoziție cu caracter tranzitoriu privind modul de aplicare a art.6 alin.(4) până la o anumită dată.</p> <p>Urmează să fie stabilit un termen limită de implementare a reglementărilor privind registrul cauzelor de insolabilitate, în vederea asigurării unui grad de precizie juridică și redacțională a legii, precum și în vederea respectării principiilor activității de legiferare prevăzute la art.3 lit.e) din Legea nr.100/2017.</p> <p>Obiecția este valabilă în egală măsură și pentru norma de modificare a <i>art.7 alin.(1)</i>.</p> <p>În contextul celor sus invocate, se impune necesitatea păstrării normei <i>alin.(3)</i> până la momentul când registrul cauzelor de insolabilitate va deveni funcțional.</p>	<p>Se acceptă parțial. Proiectul se completează cu art.II care obligă Guvernul să instituie registrul cauzelor de insolabilitate, în 6 luni.</p>	<p>Se acceptă opinia autorului</p>
<p>La articolul 9 alineat unic, cuvintele „în temeiul” se substituie cu cuvintele „pe baza”.</p>	<p><u>Directia generală juridică</u></p> <p><i>La art.9</i>, propunem păstrarea redacției în vigoare a alineatului unic, ca fiind corectă.</p>	<p>Nu se acceptă. A se vedea Sesizarea Curții Constituționale nr.150g din 25.10.2018, care anume că exploatează această formulare nereușită. Formula nouă este corectă (a se vedea de ex. art.65 al Legii nr.85/2014 din România).</p>	<p>Se acceptă opinia autorului</p>

<p>La articolul 20 alineatul (2): litera a) va avea următorul cuprins: „a) documentele ce atestă faptul că debitorul este în stare de plată și că datoriile la aceste obligații, scadența obligațiilor, temeiul intentării procesului de insolvență potrivit art.10, alte documente care justifică cererea creditorului”;</p> <p>litera c) va avea următorul cuprins: „c) dovada notificării Serviciului Fiscal de Stat despre intenția de a depune cerere introductivă, cu excepția cazului în care cererea introductivă a fost depusă de către Serviciul Fiscal de Stat.”</p>	<p>Directia generală juridică <i>La art.20 alin.(2) lit.c)</i> urmează a fi coordonată cu prevederile art.17 lit.h), în vederea evitării unor interpretări diferite și dublări de norme. Incertitudinea în interpretarea și aplicarea normelor art.17 și 20 se datorează și completării propuse la art.22 alin.(1), din care nu rezultă în mod clar care prevalează, nefiind clară necesitatea dublării normelor acestora.</p>	<p>Nu se acceptă. Deoarece s-a asigurat uniformizarea, prin solicitarea aceluiași document anexat la cererea debitorului (art.17) și creditorului (art.20). Compeltarea propusă la art.22 alin.(1) uniformizează cerințele și restabilește echitatea.</p>	<p>Se acceptă opinia autorului</p>
<p>La articolul 25: alineatul (3) va avea următorul cuprins: „(3) În baza cererii și a condițiilor indicate la alin. (2), instanța de insolvență este în drept să dispună, printr-o încheiere care poate fi atacată cu recurs de către debitor, ridicarea totală sau parțială a dreptului organelor de conducere a debitorului de a administra debitorul. Atunci când dreptul de administrare a fost ridicat parțial, instanța de insolvență va indica expres drepturile și atribuțiile care au fost ridicate și deci vor putea fi exercitate în continuare în numele debitorului numai de către administratorul provizoriu.”</p>	<p>Directia generală juridică <i>La art.25</i>, norma de modificare a alin.(3) va fi premergătoare celei de completare cu alin.(5¹), întru respectarea ordinii cronologice de expunere.</p>	<p>Se acceptă</p>	<p>Se acceptă</p>
<p>La articolul 27: alineatul (2) se abrogă; alineatul (4) va avea următorul cuprins: „(4) În cazul în care informațiile și documentele prevăzute la alin. (3) nu sînt</p>	<p>Directia generală juridică <i>La art.27 alin.(4)</i> necesitatea expunerii în redacție nouă nu este relevantă.</p>	<p>Se acceptă</p>	<p>Se acceptă</p>

<p>prezentate de către membrii organelor de conducere ale debitorului, aceștia vor fi trași la răspundere patrimonială subsidiară și/sau penală, sau contravențională, în modul stabilit de lege. Administratorul provizoriu desemnat va reconstitui, în măsura posibilităților, informațiile și/sau documentele, cheltuielile urmînd a fi încasate din contul persoanelor culpabile.”</p>	<p>La articolul 28, alineatul (2) se completează cu o propoziție cu următorul cuprins: „În referință debitorul poate răsturna prezumția incapacității de plată, prin prezentarea probelor care confirmă că el a executat obligațiile pecuniare sau că există o acțiune civilă în legătură cu această obligație, intentată pînă la depunerea cererii introductive, ori că obligația poate fi stinsă prin compensare cu o obligație într-un quantum egal sau mai mare.”;</p>	<p>1. Articolul 48: alineatele (1)-(3) vor avea următorul cuprins: „(1) Proprietarul bunului care se află în posesia debitorului fără un temei legal sau contractual poate înainta administratorului insolvabilității/lichidatorului o cerere de separare a bunului din masa debitoare. Coproprietarul bunului poate înainta o cerere de partajare a bunurilor în</p>
	<p><u>Directia generală juridică</u> La art.28 alin.(2) se va preciza că alineatul după prima propoziție se completează cu o propoziție nouă cu următorul cuprins.</p>	<p><u>Directia generală juridică</u> La art.48 alin.(1) și alin.(2) urmează a se concretiza modul de constatare de către administratorul insolvabilității/lichidator a dreptului de proprietate asupra bunului din masa debitoare ce se solicită a fi separat sau partajat, în cazul aflării acestuia în posesia debitorului fără temei legal sau contractual, precum și modul de evaluare a acestuia de către proprietar. Considerăm că, normele alin.(1) și alin.(2) pot conduce la</p>
	<p>Se acceptă</p>	<p>Se acceptă în fond, fără modificarea redacției. Modul de constatare este stabilit la alin.(2), prin indicarea temeiurilor de refuz în separare (i.e. prin constatarea că debitorul are temei de a folosi bunurile). Norma privind evaluarea bunului nu a fost modificată de proiect.</p>
	<p>Se acceptă</p>	<p>Se acceptă opinia autorului</p>

<p>proprietatea comună deținută împreună cu debitorul.</p> <p>(2) Proprietarul sau, după caz, coproprietarul este obligat să indice în cererea indicată la alin. (1) dreptul în a căruia bază cere separarea sau partajarea, bunurile care urmează a fi separate sau partajate, evaluarea bunurilor a căror partajare se cere, locul unde se află bunurile care urmează a fi separate sau partajate, persoana care le deține sau le administrează. Administratorul poate refuza separarea bunurilor dacă debitorul are un temei de a le folosi și valoarea masei debitoare va fi maximizată prin continuarea exercitării folosinței.</p>	<p>tălmăciri diferite și contradictorii în procesul de aplicare.</p>	
<p>Articolul 52: alineatul (2) litera c) va avea următorul cuprins: „c) obligațiile rezultate din contractele de credit și împrumut financiar sau comercial, încheiate după intentarea procesului de insolvență (finanțări post-intentare);” la alineatul (3), cuvântul „consecutivă” se substituie cu cuvântul „succesivă”;</p>	<p>Direcția generală juridică <i>La art.52, la alin.(2) lit.c)</i>, cuvintele ”(post-intentare)” se vor exclude, ca fiind de prisos.</p> <p>De asemenea, atenționăm că <i>la art.66 alin.(1) lit.l¹⁾</i> și <i>art.69 alin.(1)</i> se utilizează noțiunea de ”finanțări postintentare noi”, care nu este definită și utilizată de legislație.</p>	<p>Se acceptă opinia autorului</p>
<p>La articolul 66 alineatul (1) se completează cu literele l¹⁾-l²⁾, cu următorul cuprins: „l¹⁾ obținerea de finanțări postintentare noi pentru continuarea activității debitorului sau menținerea valorii bunurilor din masa debitoare și, în acest scop, încheierea contractelor de credit, împrumut financiar sau comercial,</p>	<p>Direcția generală juridică <i>La art.66 alin.(1) lit.l²⁾</i> se prevede completarea atribuțiilor principale ale administratorului și lichidatorului cu cea de certificare a actelor aferente procesului de insolvență. Reieșind din caracterul general al normei, care implică orice act al procesului de insolvență, considerăm necesară examinarea suplimentară și concretizarea scopului normei propuse întru</p>	<p>Se acceptă s-a exclus lit.l³⁾</p> <p>Se acceptă opinia autorului</p>

<p>precum și contractelor de constituire a garanțiilor; 1²) inițierea proceselor judiciare privind urmărirea datoriilor, încasarea prejudiciului și anularea actelor juridice în temeiul prezentei legi și altor acte legislative; 1³) certificarea actelor aferente procesului de insolabilitate.”</p>	<p>evitarea unor tălmăciri diferite în procesul de aplicare. Potrivit dicționarului explicativ al limbii române noțiunea de certificare înseamnă - acțiune de a certifica și rezultatul ei; a confirma (printr-un act, printr-o semnătură) autenticitatea, valabilitatea unui act, înscris etc. Iar, legislația în vigoare atribuie competența respectivă instituțiilor concrete, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege (Legea nr.1453/2002, Legea nr.160/2011, etc.). Considerăm că, cazurile și actele avute în vedere ce sunt stabilite în textul legii sunt suficiente ori pot fi concretizate, însă, fără a extinde acțiunea normei asupra oricăror acte juridice, generând riscuri de aplicare nejustificată a acestora cu consecințe de ordin juridic.</p>	<p>Nu se acceptă. A se vedea definiția noțiunii de <i>creditor</i>, deci este clar. (<i>creditor</i> – persoană fizică sau persoană juridică deținător al unui drept de creanță asupra patrimoniului debitorului, care poate face dovada creanței sale față de acest patrimoniu în condițiile prezentei legi;)</p>	<p>Se acceptă opinia autorului</p>
<p>La articolul 72, alineatul (2) va avea următorul cuprins: „(2) La cererea comitetului creditorilor, adunării creditorilor sau oricărui creditor, administratorului/lichidatorului le va prezenta explicații, informații sau rapoarte despre starea de lucruri, administrarea masei debitoare sau situația financiară a debitorului.”</p>	<p>Direcția generală juridică <i>La art.72 alin.(2)</i>, urmează a se concretiza cuvintele ”sau oricărui creditor”, pentru a exclude tălmăcirile diferite în aplicare.</p>	<p>Nu se acceptă. Deoarece, norma modificată va permite, în noutate, și creditorilor să înainteze acțiuni în anulare, asigurând astfel accesul la justiție, îngrădit conform redacției actuale a normei.</p>	<p>Se acceptă opinia autorului</p>
<p>2. Articolul 104 va avea următorul cuprins: „Articolul 104. Anularea unor acte juridice (1) Pe tot parcursul perioadei de observație, al procedurii de insolabilitate, al procedurii falimentului și/sau al procedurii de restructurare, administratorul/lichidatorul sau oricare</p>	<p>Direcția generală juridică <i>La art.104 alin.(1)</i>, condiționalitatea impusă creditorului de a solicita acordul administratorului/lichidatorului pentru introducerea în instanța de insolabilitate a acțiunii (inclusiv reconvenționale) în vederea anulării actelor juridice, examinată în contextul alin.(3), necesită a fi suspusă unei analize suplimentare în vederea</p>	<p>Nu se acceptă.</p>	<p>Se acceptă opinia autorului</p>

<p>creditor care are interes legitim, cu acordul administratorului/lichidatorului, poate introduce în instanța de insolabilitate acțiuni (inclusiv acțiuni reconvenționale) în vederea anulării următoarelor acte juridice:</p> <p>a) orice act juridic încheiat de debitor în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive cu intenția de a împiedica, a întârzia sau a complica posibilitatea de stingere a creanțelor creditorilor, care a afectat drepturile creditorilor;</p> <p>b) transferurile de bunuri sau asumarea de obligații cu titlu gratuit din partea debitorului făcute în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive, cu excepția asumării unor obligații morale sau actelor pentru binele public (de sponsorizare), în care generozitatea donatorului este proporțională patrimoniului său;</p> <p>c) transferurile de bunuri sau asumarea de obligații de către debitor făcute în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive, în care prestația debitorului este vădit mai mare decât cea primită;</p> <p>d) transferurile de bunuri de la debitor către un creditor, efectuate în ultimele 6 luni precedente înaintării cererii introductive, care au avut ca efect creșterea sumei pe care creditorul ar urma să o primească în cazul lichidării debitorului;</p> <p>e) transferurile de bunuri de la debitor către un creditor, efectuate în</p>	<p>determinării riscurilor de neconstituționalitate.</p> <p>La examinarea art.104 în redacția propusă de autori urmează a se ține cont de jurisprudența Curții Constituționale, expusă prin Hotărârea nr.26/2010 (pct.10) potrivit căreia, pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate și claritate – norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art.23 din Constituție, care statuează obligația statului de a garanta fiecărui om dreptul de a-și cunoaște drepturile.</p> <p>În acest sens, este de menționat că Curtea Constituțională prin Decizia nr.79/2018, a caracterizat procedura insolvenței ca o formă de preluare a controlului asupra debitorului de către creditorii, pentru că, odată cu deschiderea procedurii insolvenței, controlul asupra masei debitoare este transferat de la acționarii la creditorii, care-l vor exercita prin intermediul administratorilor autorizați ai procedurilor de insolvență. Administratorii autorizați își exercită atribuțiile cu diligența</p>	<p>Autorizarea din partea administratorului pentru astfel de acțiuni (prevăzută inclusiv de Recomandarea 93 din Ghidul UNCITRAL) are scopul de a preveni cereri abuzive din partea creditorilor acre acționează cu rea-credință (riscuri semnalate și în cadrul consultărilor publice), iar refuzul neîntemeiat al administratorului poate fi depășit prin autorizarea instanței de judecată, în temeiul alin.(3) din art.104 și, respectiv, alin.(4) din art.105.</p> <p>În acest sens, potrivit pct 25 din Decizia Curții Constituționale nr. 79/2018, ”Textul articolului 68 alin. (2) este formulat în mod clar și stabilește că în procedura de insolabilitate, procedura de falimentului sau procedura de restructurare acțiunile administratorului/lichidatorului sunt orientate spre păstrarea, majorarea și valorificarea cât mai eficientă a masei debitoare prin toate mijloacele legale disponibile, pentru executarea cât mai deplină a creanțelor creditorilor”.</p> <p>Așadar, instituirea dreptului creditorilor de a depune o acțiune în ordinea art. 104 a fost condiționată de obținerea acordului administratorului insolventității tocmai pentru ca ultimul să verifice dacă acțiunea creditorului se</p>
--	---	--

<p>ultimele 6 luni precedente înaintării cererii introductive, la care creditorul nu avea dreptul sau pentru stingerea unei datorii care nu ajunseră la scadență;</p> <p>f) acordarea gratuită a unui gaj sau a unei ipoteci, a oricărei alte garanții pentru o creanță care era neasigurată în ultimele 6 luni anterioare înaintării cererii introductive sau pentru o creanță a unui acționar sau asociat al debitorului în perioada indicată la art. 105;</p> <p>g) orice acte încheiate și garanții acordate de către debitor după înaintarea cererii introductive.</p> <p>(2) Hotărârea privind admiterea sau respingerea cererii de declarare a nulității actelor juridice menționate la alin.(1) poate fi atacată cu recurs de participanții la proces.</p> <p>(3) În cazul în care administratorul/lichidatorul nu-și dă acordul, în termenul indicat de creditor, pentru înaintarea de către creditor a acțiunii în anulare conform prezentului articol, acesta poate cere instanței de insolabilitate autorizarea înaintării acțiunii în anulare, cu trecerea cheltuielilor procesului de insolabilitate.</p> <p>(4) Nu pot fi anulate transferurile de bunuri indicate la alin.(1) care au fost făcute prin licitații publice, concursuri și alte selecții competitive, desfășurate cu respectarea regulilor aplicabile, sau atunci când cealaltă parte a acționat cu bună-credință.</p>	<p>unui bun profesionist, acționând pe propria răspundere.</p> <p>Astfel, solicitarea acceputului administratorului/lichidatorului este lovită de dreptul de acces liber la justiție, garantat de art.5 din Codul de procedură civilă, și normele constituționale prevăzute la art.20 din Constituție. Totodată, în cazul în care administratorul/lichidatorul este desemnat expres prin lege drept persoana responsabilă de exercitarea competențelor menționate la art.104 și 105, urmează a fi determinat statutul și competențele administratorului/lichidatorului de a acționa în interesul creditorului, urmează a fi concretizată calitatea procesuală a creditorului în sensul art.104 alin.(1) și alin.(4), precum și temeiul juridic procesual privind autorizarea de către instanța de insolabilitate a dreptului creditorului de a înainta acțiunea în anulare, în cazul în care administratorul/lichidatorul nu-și dă acordul pentru introducerea în instanța de insolabilitate a acțiunii (inclusiv reconvenționale) în vederea anulării actelor juridice.</p> <p>Această obiecție este valabilă și pentru art.105 alin.(1) și alin.(4).</p>	<p>orientează spre păstrarea, majorarea și valorificarea cât mai eficientă a masei debitoare pentru executarea cât mai deplină a creanțelor creditorilor.</p>
---	--	---

<p>(5) Prevederile prezentului articol se aplică contractelor de garanție financiară, precum și punerii la dispoziție a garanțiilor financiare în baza unor asemenea contracte, sub rezerva aplicării prevederilor Legii nr. 184/2016 cu privire la contractele de garanție financiară.”</p>	<p>3. Articolul 105 va avea următorul cuprins: „Articolul 105. Anularea unor acte juridice încheiate cu persoanele afiliate (1) Pe tot parcursul perioadei de observație, al procedurii de insolvență, al procedurii falimentului și/sau al procedurii de restructurare, administratorul/ lichidatorul sau oricare creditor care are interes legitim, cu acordul administratorului/lichidatorului, poate introduce în instanța de insolvență acțiuni (inclusiv acțiuni reconvenționale) în vederea anulării tranzacțiilor încheiate de debitor în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive, dacă acestea sînt în dauna intereselor creditorilor, cu următoarele persoane:</p> <p>a) cu un asociat în comandită sau cu un asociat care deține cel puțin 20% din capitalul social al debitorului, atunci cînd debitorul este societate în comandită sau societate în nume colectiv;</p> <p>b) cu un asociat (acționar) care deține cel puțin 20% din capitalul social al debitorului, atunci cînd debitorul este societate pe acțiuni sau societate cu răspundere limitată;</p>	<p>Direcția generală juridică Suplimentar celor sus-invocate, la <i>art.105 alin.(1) și alin.(2)</i> atenționăm asupra necesității de examinare a aspectelor privind <i>anularea actelor juridice dacă acestea sunt în dauna intereselor creditorilor și care sunt prezumate, pînă la proba contrarie, a fi în dauna intereselor creditorilor.</i> Considerăm că, normele respective, pot conduce la tălmăciri diferite în raport cu prevederile cu principiele ce stau la baza raporturilor juridice civile privind prezumarea bunei-credințe și prezumarea acului juridic încheiat în condițiile legii, cu respectarea procedurilor legale, ca fiind legal, pînă la proba contrară (ex. art.207 din Codului civil nr.1107/2002).</p> <p>De asemenea, atenționăm că stabilirea unor condiții diferite de reglementările legislației în vigoare ce țin de conflictele de interese și determinarea persoanelor afiliate, aplicabile actelor juridice încheiate cu subiecții respectivi, poate genera discuții și interpretări diferite. A se vedea, de ex. art.85 și art.86 din Legea nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni. Ori, în cazul în care legea nu prevede interzicerea unor operațiuni cu persoane</p>	<p>se acceptă parțial. Prezumpția că actele anulabile sunt în dauna creditorilor (i) operează doar în cazul actelor încheiate cu persoane afiliate, (ii) este susținută de Recomandarea 97 din Ghidul UNCITRAL, (iii) poate fi răsturnată prin proba contrară, și (iv) nu încalcă și nu interferează cu prezumpția bună-credinței</p> <p>Nici Legea insolvenței nu interzice tranzacțiile/actele cu persoanele afiliate, doar că conține cerințe suplimentare față de acestea, în virtutea caracterului lor specific. Consultările publice au confirmat că tranzacțiile cu persoanele afiliate debitorului sunt canale importante de devalizare a debitorului, în special în iminența insolvenței.</p>	<p>Se acceptă opinia autorului</p>
--	--	---	---	------------------------------------

<p>c) cu o persoană care se încadrează în prevederile art.247 alin.(1);</p> <p>d) cu un coproprietar – asupra unui bun comun indivizibil;</p> <p>e) cu administratorul provizoriu, administratorul sau lichidatorul;</p> <p>f) cu soțul, rudele și afinii de gradul întâi și doi ale persoanei fizice care cade sub incidența lit.a)-e), cu soțul acestor rude și afini;</p> <p>g) cu persoana juridică în care persoana fizică care cad sub incidența lit.a)-e) și/sau persoanele afiliate acesteia dețin mai mult de 20% din capitalul social sau drepturile de vot sau sînt membri ai organului de conducere.</p> <p>(2) Actele juridice menționate la alin.(1) sînt prezumate, pînă la proba contrară, a fi în dauna intereselor creditorilor.</p> <p>(3) Hotărîrea privind admiterea sau respingerea cererii de declarare a nulității actelor juridice menționate la alin.(1) poate fi atacată cu recurs de participanții la proces.</p> <p>(4) În cazul în care administratorul/lichidatorul nu-și dă acordul, în termenul indicat de creditor, pentru înaintarea de către creditor a acțiunii în anulare conform prezentului articol, acesta poate cere instanței de insolabilitate autorizarea înaintării acțiunii în anulare, cu trecerea cheltuielilor de judecată în contul cheltuielilor procesului de insolabilitate.”</p>	<p>afiliate, și subiecții art.105 nu întrunesc condițiile respective potrivit legislației în domeniu (ex. subiectul nu este persoană afiliată; tranzacția nu este una cu conflict de interese, conform Legii nr.1134/1997), se prezumă că actele juridice încheiate cu aceștia sunt încheiate în condițiile legii pînă la proba contrară.</p>	<p style="text-align: center;">Se acceptă</p> <p>Totodată, în contextul obiectiei Direcției Generale Juridice, examinînd suplimentar prevederile art. 104 și 105, cu referire la regimul juridic al contestării, reieșind din prevederile Hotărîrii Curții Constituționale menționate mai sus, precum și cele mai bune practici în materie de insolabilitate (inclusiv Ghidul UNCITRAL și Legea României privind insolvența), se propune expunerea alin. 2 la ambele articole în următoarea redacție:</p> <p>» (2) Persoana îndreptățită poate invoca anulabilitatea actului juridic pentru temeiurile prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la data în care a aflat sau trebuia să afle despre temeiul anulabilității, dar nu mai târziu de 12 luni de la intentarea procedurii de insolabilitate.”</p> <p>Acest fapt va limita posibilitatea creditorilor de a acționa nelimitat în vederea anulării tranzacțiilor suspecte, ceea ce va conferi mai multă certitudine și stabilitate raporturilor juridice anterioare insolabilității debitorului.</p>
---	---	---

<p>La articolul 114, alineatul (7) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(7) În cazul în care adunarea creditorilor de raportare hotărăște restructurarea debitorului, hotărârea se confirmă în cel mult 5 zile de către instanța de insolabilitate, care, prin încheiere motivată, dispune intentarea procedurii de restructurare și stabilește un termen, de cel mult 30 de zile de la emiterea încheierii, de propunere a planului procedurii de restructurare. Instanța de insolabilitate poate prelungi acest termen o singură dată, pentru cel mult 30 de zile.”</p>	<p><u>Direcția generală juridică</u></p> <p><i>La art.114, expunerea în redacție nouă a alin.(7) nu este relevantă, urmînd a fi prevăzută completarea acestuia cu o propoziție în final.</i></p>	<p>Se acceptă</p>	<p>Se acceptă</p>
<p>La articolul 211 alineatul (3), a doua propoziție va avea următorul cuprins:</p> <p>„Prevederile art.25 alin.(5¹) se aplică în modul corespunzător.”</p>	<p><u>Direcția generală juridică</u></p> <p><i>La art.211 alin.(3) se va propune excluderea propoziției a doua, reieșind din conținutul propoziției a treia, pentru a exclude dublarea.</i></p>	<p>Nu se acceptă.</p> <p>Sunt reglementări distincte, nu se dublează</p> <p>(3) Atribuțiile de supraveghere în de competența administratorului insolabilității. <i>Prevederile art.25 alin.(5¹) se aplică în modul corespunzător.</i> În legătură cu aceasta, atribuțiile administratorului insolabilității și ale membrilor comitetului creditorilor, precum și supravegherea din partea instanței de insolabilitate continuă.</p> <p>Prevederile art.25 se aplică în modul corespunzător.</p>	<p>Se acceptă opinia autorului</p>
<p>4. Articolul 248:</p> <p>alineatul (1):</p> <p>textul „Dacă în cadrul procesului sînt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolabilitate a debitorului,” se exclude, iar după textul „la cererea</p>	<p><u>Direcția generală juridică</u></p> <p><i>La art.248 alin.(1) se va propune expunerea în redacție nouă a normei de dispoziție, în scop de rigoare redacțională.</i></p>	<p>Se acceptă</p>	<p>Se acceptă</p>

<p>administratorului insolventității/lichidatorului” se completează cu textul „a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim.”;</p> <p>litera i) va avea următorul cuprins: „i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolventitatea debitorului.”;</p>	<p>Art. II. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă articolul 73 alineatele (1)-(4) din <u>Legea insolventității nr.632/2001.</u></p>	<p><u>Direcția generală juridică</u></p> <p>Potrivit art.56 alin.(1) și alin.(3) din Legea nr.100/2017, actele normative intră în vigoare peste o lună de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova sau la data indicată în textul actului normativ, care nu poate fi anterioară datei publicării. Intrarea în vigoare a actelor normative poate fi stabilită pentru o altă dată doar în cazul în care se urmărește protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, realizarea angajamentelor internaționale ale Republicii Moldova, conformarea cadrului normativ hotărârilor Curții Constituționale, eliminarea unor lacune din legislație sau contradicții între actele normative ori dacă există alte circumstanțe obiective. Astfel, urmează a fi concretizată intrarea în vigoare a legii.</p>	<p>Nu se acceptă. Nu se impun reguli speciale, deci se va aplica regula generală, stabilită la art.56(1) din Legea nr.100/2017, de o lună din data publicării.</p>	<p>Se acceptă opinia autorului</p>
---	--	--	--	--

Vladimir GOLOVATIC Președintele Comisiei